

(кале). Отъ тамо отиде на Видинь на царя Болгарскаго Георгія Страшимира и сразившеся быде големъ бой. Султанъ облада Самоковъ сось големо кровопролитіе за 7 месецы, а славный градъ Софія за 7 лѣта. Послѣ зема Пироть безъ бой. Обаче Болгаре те побѣгнаха, и се затвориша въ Нишь. Турцы те же абіе обыколиха Нишь, и за 9 месецы зеха и него. Послѣ отидоха въ Сербія, и разориша грады Отравица, Новобърдо и Ситница, въ лѣто Господне 1456. Зинанъ паша же бисе у Видинь три лѣта сось Георгія, и нави му, и изгна го изъ Видинь, и улови го жива у Капинско со сички те неговы деца, въ лѣто Господне 1459. И Георгій убо благочестивый царь Болгарскій найпослѣдній и Ирина царица негова преставихасе и двама та у Рудникъ, въ лѣто Господне 1460, а три те нихни чада: Стефанъ, Марія и Анастасія, невѣдомо е какво станаха.

И така убо Болгаре те, Грецы те и Сербс те подпаднаха подъ Турско то иго и до днесъ.

ПОСЛѢДНЕЕ РАЗОРЕНІЕ БОЛГАРИИ.

Кога Магометь вторый облада Цариградь, роди му се онова време сынъ, кой то се нарече Селимъ вторый. Той убо Селимъ като дойде на 16 години возраста, начна да търси способъ, да убіе баща си, и да се воцари онъ на негово мѣсто: кое то усѣтивъ Магометь, абіе заповѣда да му извадашь очи ше безъ милоспѣ. Селимъ обаче разумѣвъ това, скоро избѣгна по черно то море, въ Ташарска ша земля: гдѣ шо го прія единъ Господарь Татарскій, и живѣя у него до смерпи отца своего, По смерти же отца своего собра до 125000 души войска Ташарска, и